

— Μὰ ἐγὼ μουσικὸς εἶμαι, πιάνο μπορῶ νὰ σὰς παίξω, τρουμπέτα νὰ βαρέσω, νὰ τρομπονίσω, νὰ μασσαξιολίσω, νὰ ταμπουρλίσω, μὰ τί διάολο διάλεξη θέλετε νὰ σὰς κάνω :

— Σώπα, μαέστρο, καί γιὰ ἔλα εἶσαι κατάλληλος... ἐλόγου σου !...

Κι ἀληθινὰ γιὰ ἔλα εἶσαι κατάλληλος ἐλόγου του, ἀφοῦ εἶναι φίλος τοῦ Βασιλιᾶ κι ἀφοῦ εἶταν ὁ καταλληλότερος νὰν τοὺς φέροι τὸ Διάδοχο στὸ λημέρι τοὺς.

Καί τοὺς τὸν ἔφερε. Κ' ἔτσι «συντελεσθή» τὸ ἀνοσιούργημα, νὰ ξεγελαστεῖ ὁ Διάδοχος, καί θαρρώντας πὼς μὲ τὴν ὑψηλὴ συμμετοχὴ του προστατεύει τὰ γράμματα, νὰ προστατέψῃ τὴν πικὴ χυδαία ἐκμετάλλευσή τοὺς.

Ὁ κ. Σαμάρας δὲ φταίει. Θῆμα τῆς μπακαλοσύνης κι αὐτός. Μὰ ἔχει χρέος νὰ διορθώσει τὸ λάθος του, ἀν ἀληθινὰ σέβεται τὴ Βασιλεία. Διαλέξεις ποὺ θὰ γίνονται μόνο μὲ σκοπὸ χρηματολογικὸ, ποὺ θὰ μοιράζονται οἱ συμμοριτεῖς τὰ ποσοστά, ἀλλὰ Παναθήναια, δὲν μποροῦν καί δὲν πρέπει νὰ μπου-νε κάτου ἀπὸ μιὰ τέτια ὑψηλὴ προστασία.

Ἄν ἀληθινὰ μᾶς ἀξίζει νὰ κατέχουμε μιὰ Νέα καὶ Μεγάλῃ Ἑλλάδα, πρῶτο πρῶτο χρέος ἔχουμε νὰ σεβόμαστε Κεῖνους ποὺ τὴ δημιουργήσανε. Κι ὁ σεβασμός μας δὲ δείχνεται μὲ τὸ νὰν τοὺς ξεγελάμε καί νὰν τοὺς μπερδεύουμε στὰ πενταρολογικὰ μας τὰ νταραβέρια. Ὁ κ. Σαμάρας, ἢ ὅποιος ἄλλος ἔχει τὴ μεγάλη τιμὴ νὰ βρίσκεται κοντὰ στὰ Ἵψηλὰ Πρόσωπα, ἔχει καί τὸ χρέος νὰ σταματήσῃ, μὲ κάθε τρόπο καί μὲ κάθε θυσία, τὴ χυδαία αὐτὴ ἐκμετάλλευσή τῆς Βασιλικῆς προστασίας.

Ο ΒΑΣΙΛΙΚΩΤΑΤΟΣ

ΣΗΜ. ΤΟΥ «ΝΟΥΜΑΣ». Τάναγνωρίζουμε πὼς τὸ ἄρθρο τοῦ συνεργάτη μας εἶναι κάπως βαρὺ, μὰ ἔχοντας τὴν ἀρχὴ νὰ φῖνουμε τον καθέναν νὰ λείει λεύτερα τὴ γνώμη του, τὸ δημοσιεύουμε μὲ τὴν ἐπιφύλαξη νὰπαντήσουμε κατόπιν καί νὰ δείξουμε ποιὰ, κατὰ τὴ γνώμη μας, μᾶς φαίνονται ἄδικα καί βαριά.

ΤΟΥ ΨΥΧΑΡΗ

“ Η ΑΓΝΗ ,

τὸ κωμικοῦ μυστιόγραμμα, πωλιέται στὰ γραφεῖα μας καί στὸ βιβλιοπωλεῖο Βασιλείου καί Κουζλιᾶρα (ὁδὸς Σταδίου 42). Δρ. 1.50.

«ΚΡΟΝΙΟΝ» ΚΟΥΡΕΙΟ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟ

(Ὁδὸς Σταδίου, κάτω ἀπὸ τὸ Ἀρσάκειο)

Τὰ φτηνότερα καί διαλεκτότερα ἀρώματα. Κολώνια λουίζας καί λεμονισῆ, εἰδικὴ γιὰ ἐντριβές καί λουτρά. Ἰδιαίτερο τμήμα γιὰ τίς κυρίες. Εὐρύσιμα καθημερινὸ 5 δρ. τὸ μῆνα

ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑ

Γιὰ τὸ θέμα τοῦτο οἱ Ἑλληνικὲς ἐφημερίδες ἔγραψαν ὡς τώρα τόσο, ὥστε λίγα μοῦ μένει νὰ πῶ. Θέλω νὰ τονίσω πρῶ πάντων τὴν ὑποκρισία τῆς φίλης καὶ ἀδερφῆς μας Ἰταλίας. Ἡ τέτοια ὑποκρισία λυπεῖ πολὺ, περισσότερο ἀπ' τἄλλα κακὰ τῆς, ἐκείνους τοὺς Ρωμιούς ποὺ ἀπὸ μικροὶ εἶχαν τὰ ἴδινα καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἰταλίας παράδειγμα, καί τέτοιοι εἶναι πολλοί, ἀκόμα καί σήμερα.

Πόσοι Ἑλληνες πατέρες μὴν ἔχοντας περιγραφεῖς καὶ ἱστορίες τοῦ 21 γραμμένες σὲ γλώσσα ποὺ ναιὼθον τὰ παιδιὰ, τοὺς δηγοῦνται ἀπὸ μετάφραση τὴν «Καρδιά» τοῦ Δὲ Ἀμίτσι, καί τώρα ἀκόμα ὕστερα ἀπὸ τίς μασκαροδουλειῆς τῆς Ρόδου καί τῆς Πάτμου, τῆς Χιμάρας καί τῆς Κορυτσᾶς, δὲν μπορῶ νὰ πιστέψω πὼς ἡ μεγαλομανία μπορεῖ ν' ἀλλάξῃ τόσο τὴν ψυχὴ ἐνὸς λαοῦ κ' ἐλπίζω, πὼς αὐτὰ τὰ συμπτώματα εἶναι μόνο περαστικοὶ ἐκτροχιασμοὶ λίγων ἀνθρώπων.

Μιλῶ γιὰ ὑποκρισία γιὰτὶ θέλω νὰ θυμίσω στοὺς Ρωμιούς Α') Τὸ φέροισμο τῆς Ἰταλίας στὸ Κρητικὸ ζήτημα, ποὺ προσπαθοῦσε νὰ κάμῃ προπαγάντα, ἀναθυμίζοντας στοὺς Ἰταλοὺς τὴν ἔκταση τῆς Βενετικῆς Δημοκρατίας, καί σκεπάζοντας τὸ παιχνίδι τῆς μὲ τὸ πρόσχημα, πὼς ἡ Ἰταλία εὖνοιε τὸ Ἐνωτικὸ κίνημα τῆς Μεγαλόνησος, καί πὼς ἀν ἐξαριτύτανε μονάχα ἀπὸ τὴν Ἰταλία ἢ Ἐνωσὴ θὰ γινότανε ἀπὸ καιρὸ. Ὅμως, γιὰ δυστυχία, πὼς ἡ Ἰταλία εἶναι μονάχα μιὰ ἀπὸ τίς Προστάτες (:) Δυνάμεις τῆς Κρήτης καί δὲν μπορεῖ μόνη τῆς νὰ δράσῃ. Κι ἅμα ἄρχισε ὁ Λιβυκὸς πόλεμος, κοινοποίησε τὴν περισσότερο κωμικὴ παρὰ σοβαρὴ Νότα στὴν Ἀθήνα, πὼς ὁ πόλεμος μὲ τὴν Τουρκία, δὲν πρέπει νὰ γίνῃ πρόφασι γιὰ τὴν Ἑλλάδα νὰ προστατῆσῃ τὴν Κρήτη καί τὴ Μακεδονία, γιὰτὶ ἡ Ἰταλία προστατεύει τὴν ἀκεραιότητα τῆς Τουρκίας, ἔστωντας καί βοισκομένη σὲ πόλεμο μαζί τῆς. Ἡ μ' ἄλλα λόγια, πὼς ἀπαγορεύεται στὴν Ἑλλάδα νὰ λευτερώσῃ τὰ δέφτρα τῆς στὴ σκλαριά, δίχως νὰ ζητήσῃ τὴν ἄδεια τῆς Ἰταλίας. Καί τοῦτο σ' ἐποχὴ ποὺ πῆγαινε ἡ Ἰταλία αὐτὴ νὰ καταχτήσῃ μέρη ποὺ δὲν τῆς ἀνήκανε καί δὲν τὴ θέλανε.

Β') Ὅταν ὁ Ἰταλικὸς στόλος μπομπάρδισε πρὶν περᾶσι ἢ διορία τῶν 24 ὡρῶν τῆς κήρυξης τοῦ πολέμου, τὰ Τουρκικὰ ἀντιτορπιλικὰ στὴν Πρέβεζα καί ἐτοίμαζε ἀπόβασον στὴ Νότια Ἀλβανία, μᾶς εἶπανε οἱ Ἰταλικὲς ἐφημερίδες πὼς μ' εὐχαρίστησῃ ἡ Ἰταλία θὰ λευτέρωνε αὐτὰ τὰ μέρη, μὰ δὲν τὴν ἀφίνει ἢ Αὐστρία. Καί τώρα ποὺ τὰ ἴδια μέρη θέλουνε νὰ μείνουνε λεύτερα, σέρνει τὴν Αὐστρία πίσω

της για να κάνει νότες και διαβήματα στην Ἀθήνα.

Γ') Σάν πήγε στα Δωδεκάνησα, άφισε τούς κατημένους τούς νησιώτες, πού δέν εΐτανε τόσο πονηροί για να νοιώσουν την κουτοπονηριά της Ἰταλίας, να γιορτάσουν την άπελευτέρωσή τους, κ' οί Ἰταλικές έφημερίδες μάς βεβαίωσαν πώς ή Ἰταλία με πολλή της εύχαρίστηση θά κήρυχνε την Ένωσή, άν δέν εΐτανε βέβαιη πώς θά την έμπόδιζε ή Εύρώπη. Και τώρα ; Τάχα ή Εύρώπη την έμπόδισε στο Λοντινο ν' άφίση τή Ρόδο και την Ἀστυπάλαια;

Δ') Στην Ἰππειρο, θέλει να μάς δώση, να νοιώσουμε πώς εΐτι κάνει τó κάνει για χάρη της Αύστρίας. Ὅποιος διαβάξει Ἰταλικές έφημερίδες βλέπει πώς όλες οί άντιελληνικές εΐδησες έρχονται από τή Βιέννα ή πώς είναι άντιγραμμένες από τὰ Βιεννέζικα φύλλα. Οί Ἰταλικές πολύ σπάνια αναλαβαίνουν οί ίδιες την εϋτύχη για τίς συκοφαντίες και τίς ψευτιές τους. Ὅποιος όμως διαβάξει και τίς Αύστριακές έφημερίδες, βλέπει πώς οί Ἰταλικές δημοσιεύουν μονάχα άποσπάσματα από εΐδησες Αύστριακές, πού κι αυτά δέν άποδίνουν την έννοια τών Αύστριακων φύλλων. Γιατί ή Αύστρία βρίσκεται μεταξύ Σκύλλας και Χάρυβδης, άπότου έκλεισε μιá συνθήκη με την άγαπητή της σύμμαχο, για να μη γίνεται τίποτα στην Ἀθωνία άν δέν είναι κι από τίς δυό συμφωνημένο. Ἡ Αύστρία στο ζήτημα τών νοτίων συνόρων της Ἀλβανίας βρίσκεται στο δίλημμα, ή ν' άφίση την Ἰταλία να έγκαταστήση την άποκλειστική έπιρροή της στα περίχωρα της Αδώννας, πράμα πού ίσοδυναμεί με Αύστροϊταλικό πόλεμο, ή να τρέξη πίσω από την Ἰταλία, σε όλα της τὰ διαβήματα και να'χάση τή λίγη συμπάθεια, πού έχει ακόμα στην Ἑλλάδα. Για τούτο ο τόνος όλων τών άρθρων τών Βιεννέζικων φύλλων περιορίζεται σε τούτο : εΐτι προσκαλοϋν την Ἑλλάδα να έχη την καλοσύνη, να παραμελήση τó συμφέρο της, για να μη βρεθῆ ή Αύστρία μπλεμένη με την Ἰταλία. Δηλαδή στο ζήτημα τούτο ή Αύστρία έχει την ίδια θέση, πού είχε ή Ἑλλάδα με τή σύμμαχό της Βουλγαρία στο Θρακικό ζήτημα, πρι γίνῃ ο τελευταίος πόλεμος. Γιατί κ' ή Ἑλλάδα είχε να διαλέξη άναμεταξύ σε δυό κακά, ή να βοηθήση τή σύμμαχό της να φτάση στην Πόλη και στα Δαρδανέλλια ή ν' άφίση τούς αδερφούς της στη Θράκη, αλύτρωτους. Σε τέτοια περίσταση, περίφημα ταιριάζει ή Ἰταλική παροιμία :

Dai amici mi guardi Dio

Che dai nemici mi guardi io!

Δηλαδή :

Ἀπό τούς φίλους να με φυλάξῃ ο Θεός

Τί από τούς έχτρός φυλάγομαι μονάχος !

Τάχα να είναι σύμπτωση πού ή τέτοια παροιμία είναι Ἰταλική :

Εδω και λίγον καιρό τó «Corriere della sera» έγραφε μερικά λαμπρά άρθρα για τó ζήτημα τών «Ἰταλόφωνων Αύστριακων και τών δικαιωμάτων τών ξενόγλωσσων μειονοτήτων.» Αέν ξέρω άν τὰ διάβασαν οί κ. κ. Ἀμέλις και Σια. Ἀλλά κι άν τὰ διάβασαν, τó ίδιο κάνει. Ἡ μέθη τοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ τούς έχει τυφλώσει σε τέτοιο βαθμό πού δε βλέπουνε τίποτ' άλλο από την άκράτητη έχταση τοῦ «Νεορωμαϊκοῦ» Κράτους, και δέν τούς νοιάζει να χαρακτηρίζουν ως ούτοπίες κι άδυναμίες αίσθηματιών τὰ φιλελεύτερα εθνικά ἰθανικά, τὰ ιερά θεμέλια της Ἰταλίας. Καλὸ θά εΐτανε να ρωτήση κανεις τούς Φρατέλλους, άν θά γινότανε ή ένωση της Λομπαρδίας δίχως τή βοήθεια της Γαλλίας, της Σικελίας δίχως της Ἀγγλίας, της Βενετίας δίχως της Γερμανίας και της Λιβύης δίχως τή βοήθεια τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου. (Αυτό δέν πρέπει να κακοφωνῆ στην κ. Ἀμέλις και τó πάρη προσωπικό. Ξέρουμε πώς αὐτὸς έδρασε στην αρχή με τή λογική και είχε ὑποσχεθῆ αὐτονομία και ένωση στα Δωδεκάνησα. Μά ὕστερα πήρε άλλες διαταγές να εκτελήση. Ἐμεῖς μονάχα τó σύστημα κατακρινουμε.)

Βιέννη

ΠΑΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΑΙΑΣ

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ. **Βιέννη στις 7 τοῦ Νοέβρη 1913.** Τί θράμβο πιά την έπαθαν οί Φρατέλλοι στη Ρόδο ! Μετὰ 18 μήνες **έλευτερωτική** δουλιά, πού ξεπάστρεψαν τó νησί από Ἑλληνες πατριώτες κι από άλλα **κακοποιά** στοιχεία, να βρεθοϋν άκόμα δημογέροντες να ζητήσουν την ένωση με την Ἑλλάδα, αντί να παρακαλέσουν την Ἰταλία να τούς προσαρτήσῃ ! Ἄν τó μυριζότανε αὐτὸ ο κακόμοιρος, ο Δούκας τών Ἀβρούτζων δε θά πήγαινε με τόσο ένθουσιασμό. Καλά πού ο Ἀμέλις δέν είναι πιά στη Ρόδο. Ποιός ξέρει ἴσως θάβγαζε και τó Δούκα ως «ὑπουλο φιλέλληνα !»

Η. Γ.

“ΓΡΑΜΜΑΤΑ”

ΜΗΝΙΑΙΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Τόμος Δεύτερος (400—450 σελίδες)

Συντροπή φρ. 10, προπληρωτέα.

Διεύθυνσις : «Grammata» Β. R. 1146. Alexandri(Egyptee